

Протокол

№

гр. София, 03.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 03.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **1573** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 14.20 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ главният директор на Главна Дирекция „ГРАЖДАНСКА ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“ – редовно уведомен, представлява се от ЮРК.С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ [фирма] – редовно уведомен, не се явява, представлява се от АДВ. В., с пълномощно по делото, представени пълномощни с отговора на исковата молба.

ОТВЕТНИКЪТ [фирма] – редовно уведомен, представлява се от АДВ. Д., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, предвид липсата на процесуални пречки,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА исковата молба, отговора на исковата молба. и доклада по делото.

ДОКЛАДВА молба от [фирма], постъпила на 06.07.2021 г.

СЪДЪТ УКАЗВА на основание на чл. 170, ал. 3 от АПК разпределението на доказателствената тежест:

На основание чл.170, ал.1 от АПК административния орган трябва да установи

съществуването на фактическите основания посочени в административния акт, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му.

Жалбоподателят на основание чл.154, ал.1 от ГПК приложим във връзка с чл.144, от АПК е длъжен да установи фактите, на които основава своите искания и възражения.

ЮРК.С.: Изцяло поддържам исковата молба. Считам, че така дадения отговор от страна на [фирма] съдържа съществени несъответствия. Допълнително в хода по същество ще изложа нашите съображения в тази посока.

АДВ. Д.: Поддържам исковата молба. В хода по същество ще взема отношение.

АДВ. В.: Оспорвам исковата молба. Поддържам отговора, който сме заявили с проф. Б.. Подадена е молба от [фирма] за конституиране, по която не сме взели становище. По отношение на [фирма] с Решение № 10519/05.07.2019 г., по адм. дело № 7964, по описа на ВАС, което е описано в жалбата на гл.директор на стр.2. Първоинстанционният съд беше конституирал [фирма], но ВАС казва: „Първоинстанционният съд в нарушение на разпоредбите на чл. 153, и чл. 197 от АПК е конституирал като заинтересована страни в съдебното производство [фирма] . Производството по постановяване на отказа се е развило между заявителя и административен орган и в него [фирма] не участва като страна и е прекратил по отношение на него. Считам, че по отношение на настоящото производство също няма правен интерес.

АДВ. Д.: Настоящото производство е с различен предмет. Търси се прогласяване на нищожност на съдебен акт. Цитираното от колегата решение касае друго производство и друг административен акт. Пред Вас в момента разглеждаме иск за провъзгласяване на нищожност на съдебно решение, от което ние считаме, че са засегнати права на доверителя ми, поради което имаме правен интерес и съда правилно ни е конституирал.

АДВ. В.: И на това отговаря ВАС, който казва: „поради това за дружеството не е налице правен интерес от оспорване на постановления на гл.директор отказ, нито този акт е благоприятен за него.“ В последствие е пояснено, че в административната процедура, която ще последва въз основа на това решение вероятно Вие бихте имали качеството на страна. Същото е засегната и в тълкувателното Решение № 2/24.03.2021 г. на първа и втора колегия на ВАС, по тълкувателно дело № 10/2019 г. Това са две съществени обстоятелство по отношение на [фирма]. По отношение на жалбата, поддържахме становището си. В допълнение, ние сме заявили с отговора, че производството е недопустимо, като сме се позовали на чл. 218, ал. 2 от АПК. За сведение на съда, тъй като не е влязло в сила, вече има произнася по същия казус, но за друг период от време, където производството е прието за недопустимо. Централно съдът се е спрял върху чл.218, ал.2 от АПК, който разпорежда за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, съдът следи служебно, а както сте наясно, че повече от 25 съдии на ВАС са се произнесли по това дело.

ЮРК.С.: Съдиите, които са разглеждали жалбите на [фирма] не са гледали по същество. Ние сме възразявали за недопустимост, алтернативно за нищожност, но съдът не прие да се произнася по същество. В тази посока е тълкувателното решение на ВАС, както и актовете на ВАС на тричленния състав. Ние не спорим, че позицията ВАС до момента е била, че издателят на акта няма качеството да обжалва. Считам, че в случая става дума за различен предмет на претенцията. Считам, че е нарушен закона

и ВАС са разпоредили актове на администрацията, които са в разрез на правния ред. Не веднъж сме го казали в предишните дела. Нямам доказателствени искания. Предоставям за сведение на съда, колегите знаят за него, решение влязло с сила на АССГ, с което е отменен акт за установяване на публично държавно вземане за летищни такси № 17/08.12.2016 г., който обхващан период е част от претендирания процесен период, а именно календарната 2014 г. С този съдебен акт, съдът е провъзгласил, че акта за установяване на публично държавно вземане трябва да бъде отменен и тези суми за 2014 г. от летищни такси не са дължими. Нямам доказателствени искания.

АДВ. В.: Аз нямам против да се приеме решението. Това решение допълнително подкрепя тезата за липса на правен интерес в настоящия иск.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЛАГА Определение № 5380/20.07.2021 г., по адм.дело № 868/2021 г., по описа на АССГ, за сведение и Решение № 5709/10.10.2018 г., по адм.дело №852/2017 г. по описа на АССГ.

АДВ. Д.: Нямам доказателствени искания.

АДВ. В.: Нямам доказателствени искания.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, предвид изчерпване на доказателствените искания на страните и като счете делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ЮРК.С.: Подготвила съм писмени бележки, които представям, с копие за колегите. Изложила съм основно нашите тези. Ние считаме, че правен интерес не би могло да бъде основната теза на колегата при положение, че става дума за съдебен акт по адм.дело № 4053/2017 г., с което се постановява задължение на администрацията да извърши фактически и правни действия по правораздаване. Ние сме твърдели до сега и в хода на това дело и в хода на друго дело, което беше подобен предмет, и пред Върховен съд, и в делото, което колегата каза че не е влязло в сила съдебното решение, обстоятелството че правомощията на администрацията да се произнася за летищни такси са изрично посочени и изчерпателно изброени в глава 10в от Закона за гражданското въздухоплаване. В тази посока моля да се има предвид, че тази глава изцяло въвежда изискванията на Директива 2009/12 на ЕП, относно летищните такси, в която изрично се предвижда, че решение на летищния оператор, относно определяне на летищни такси за следващ уговорен период са обжалваеми пред администрацията като независим орган от авиокомпаниите, които са ползватели на летище „С.“. Това е единственият момент и единственото основание, при което авиокомпания може да обжалва решението за летищни такси като нерегламентиран размер. Моля да се има предвид, че [фирма] е пропуснала момента, процесуалната си възможност да обжалва решението на летищния оператор за летищни такси за 2014 г. и 2015 г. и това е единственият момент, която той е имал възможност да възрази. Глава 10б не

предвижда такава възможност и правно задължение на органа да се произнася по решение за определяне на летищните такси за минали периоди, още повече, че при условие, че авиокомпанията не се е възползвала от тази законоустановена своя възможност. Второ, че за същият период има заведено друго дело, акт за установяване на публични държавни вземания, поради което е налице реално дублиране между претенцията на авиокомпанията. Поради това считам, че доводите на съда и решението по адм.дело № 4053 отговарят на правовия ред и същото следва да бъде обявено за нищожно.

АДВ. Д.: Моля при постановяване на съдебното решение да прецените и друг ефект на решението, което според нас е нищожно. Съгласно чл.166, ал. 2 от ДОПК в този период летище „С.“ е изпълнявало функция на органите по приходите, което е установява публични държавни вземания за летищни такси. Като специфичен административен орган летището е издавало актове за установяване на публични държавни вземания, които за този период, включително и съгласно решението, което днес беше представено, са влезли в закона сила. Това нищожно решение първо вкарано да действа, докато съда изрично не провъзгласи неговата нищожност, това би означавало, че с този съдебен акт се оказва влияние върху влезли в сила административни актове, и то актове по ДОПК за публични държавни вземания. Това наистина противоречи на правовия ред и считам, че съдът не би следвало да допуска такива актове и изрично да не се произнесе, че те са нищожни. Моля за срок за писмено становище.

АДВ. В.: Моля да оставите жалбата без уважение. Считам, че не са налице изложените в нея тежки пороци на съдебния акт. Съобразно практиката, за да бъде едно решение нищожно, то следва да страда от много тежки пороци с каквито видно решението не страда. Всичко, което чухте досега от жалбоподателя и представителя [фирма] е широко обсъждано във всички заседания в хода на делото. Няма нито един нов аргумент, което сочи смешения на основанията за незаконосъобразност, недопустимост и нищожност, съответно за валидност на решението. С тълкувателното решение всички повдигнати въпроси са разрешени. Поддържам подробната аргументация, които сме изложили подробно с проф. Б. в отговора. Няма да представяме допълнителни писмени бележки. Моля да ни бъдат присъдени сторените по делото разноски, които представям със списък, с копие за страните, с приложени документи за реално плащане.

ЮРК.С.: Моля да се има предвид, че ВАС по никакъв начин не е коментирал доводите на „Гражданска въздухоплавателна администрация“ по повод исканото произнасяне от страна на [фирма]. Напротив, ВАС във всички свои актове казва, че жалбите са недопустими. Ние сме дали достатъчно подробна аргументация в нашата жалба. Моля да ми дадете срок за да доразвия нашите аргументи. Считам, че законодателството на Република България, така като е въвело Директивата не допуска, изключва възможността ГДА, като независим надзорен орган да разглежда иска на авиокомпанията по обявяване на нерегламентирано събиране на летищни такси, при условия, че процедурата е изцяло вписана, предвидена и както гласи Директивата, единственото задължение на държавата-членка е да предвиди механизъм, с който актове на летищните оператори е определящ и летищни такси да бъдат обжалваеми.

Това е основата на въведената процедура. Считам, че претенциите на [фирма] са необосновани, те са далече от смисъла. Считам, че ВАС в различните свои състави, действително пропусна възможността да поиска с преюдициално запитване СЕС да се произнесе по нашите въпроси. Считам, че дотолкова, доколкото, ВАС си е позволил да анализира Директивата, той е пропуснал да съобрази прищевки на нейни разпоредби и си е позволил да действа в посока, в която единствено СЕС има правомощия да тълкува общностното право.

По повод на претендиращия хонорар от страна на колегите считам, че той е прекомерен и моля да бъде намален, тъй като липсва правен материален интерес, който да обоснова размера на тези хонорари, както сме изложили съображения в адм. дело № 4052/2017 г., което с краен съдебен акт – определение на съда тези претендирани хонорари бяха сведени до законоустановените по Наредбата за адвокатските възнаграждения. Считам, че нямат правово основание да търсят тези адвокатски хонорари да бъдат претендирани, поради което искам те да бъдат намалени като прекомерни.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено и от правна страна, ОБЯВИ че ще се произнесе с решение в едномесечен срок.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните за писмени съображения в 7-дневен срок от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14,42 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: